

Ходзицька Валентина Василівна
кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
м.Київ, Україна
khodzytska.valentyna@kneu.edu.ua
ORCID:0000-0003-2734-763X

ВПЛИВ СТАНДАРТІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ НА СТРАТЕГІЧНУ СТІЙКІСТЬ КОРПОРАЦІЙ З УРАХУВАННЯМ ЧИННИКА ВІЙНИ

Khodzytska Valentyna
Ph.D.in Economics, Associate Professor,
Associate professor of Department of accounting and consulting,
Kyiv National University of Economics named after Vadym Hetman
Kyiv, Ukraine
khodzytska.valentyna@kneu.edu.ua
ORCID:0000-0003-2734-763X

INFLUENCE OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT STANDARDS ON STRATEGIC STABILITY OF CORPORATIONS TAKING INTO ACCOUNT THE FACTOR OF WAR

Анотація. Для досягнення успіху, особливо в умовах воєнних дій, корпораціям необхідно впроваджувати стратегії сталого розвитку на доповнення до вже існуючої системи стратегічного управлінського обліку. Стратегічні стратегії впливають на інтегроване мислення, яке дозволяє аналізувати повний спектр даних, необхідних для оптимальної стратегії. Сучасні реалії визнають соціальний дисбаланс та фінансові кризи, на сьогодні їх негативні наслідки стають очевиднішими. Руйнівний спосіб господарювання людства загрожує екології та справедливості, тому актуалізується відмова від політики недалекоглядних вигод. Спосіб життя та організаційні системи, які завдають шкоду планетним ресурсам відносяться до факторів кризи. Тому актуальними є забезпечення соціальної, екологічної та економічної сталості та перехід до сталих систем. Корпорації грають ключову роль у сталому розвитку. Сталий облік залишається ключовим інструментом для ефективного прийняття рішень, але потребує адаптації до нових реалій. Потреба врахування екологічних, економічних та соціальних аспектів стає загальноприйнятим, але практики сталого обліку та підзвітності можуть потребувати часу для повної ефективності в сталому світі. Стаття описує питання важливості використання стандартів сталого розвитку для складання нефінансової звітності, якісним маркером якої є впровадження стратегічного курсу. З огляду на актуальні виклики, корпораціям слід не лише інтегрувати стратегії сталого розвитку, а й активно інвестувати у вдосконалення інструментів управлінського обліку. Це дозволить враховувати довгострокові ризики та позитивний вплив сталих практик на репутацію та економічну стабільність. Сучасний підхід до сталого обліку також включає зниження негативного впливу на довкілля, підтримку соціальної справедливості та дотримання принципів прозорості, що є важливим для збереження довіри серед зацікавлених сторін. У цьому контексті формування нефінансової звітності, яка відповідає стандартам ESG (екологічним, соціальним і управлінським аспектам), є важливим елементом успішної адаптації до вимог сталого розвитку.

Ключові слова: релевантність, стратегія, сталий розвиток, стратегічний управлінський облік, ефективні стратегічні рішення, стратегічний курс розвитку корпорацій, чинники війни.

Abstract. To achieve success, especially in the conditions of military operations, corporations need to implement sustainable development strategies to supplement the already existing system of strategic management accounting. Strategic strategies influence integrated thinking, which allows the analysis of the full range of data necessary for optimal strategy.

Modern realities recognize social imbalances and financial crises, today their negative consequences are becoming more obvious. The destructive way of managing humanity threatens ecology and justice, therefore the rejection of the policy of short-sighted benefits is becoming more relevant. Lifestyles and organizational systems that harm the planet's resources are among the factors of the crisis. Therefore, ensuring social, ecological and economic sustainability and the transition to sustainable systems are urgent. Corporations play a key role in sustainable development. Sustainable accounting remains a key tool for effective decision-making, but needs adaptation to new realities.

The article describes the issue of the importance of using sustainable development standards for the preparation of non-financial reporting, the quality marker of which is the implementation of a strategic course. Given the current challenges, corporations should not only integrate sustainable development strategies, but also actively invest in improving management accounting tools. This will take into account long-term risks and the positive impact of sustainable practices on reputation and economic stability. A modern approach to sustainable accounting also includes reducing the negative impact on the environment, supporting social justice and adhering to the principles of transparency, which is important for maintaining trust among stakeholders. In this context, the formation of non-financial reporting that meets ESG standards (environmental, social and governance aspects) is an important element of successful adaptation to the requirements of sustainable development.

Keywords: relevance, strategy, sustainable development, strategic management accounting, effective strategic decisions, strategic course of development of corporations, factors of war.

Коди JEL Classification: D71, H72

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Сьогодні Україна потребує глобального бержавного будівництва, де переважатимуть європейські та світові інвестиційні перспективи. Для успішної реалізації таких стратегій необхідно оволодіти стандартами сталого розвитку, які мають бути враховані в реалізації стратегій. Усвідомлення нагальних проблем глобальної інтеграції передбачає використання нових методів і методологій до впровадження в реалії воюючої України міжнародних стандартів сталого розвитку.

Розуміння важливості прийняття Україною Цілей сталого розвитку на макро- та мікрорівні викликає необхідність детального висвітлення та беззаперечності важливості їх впливу на український бізнес. Стандарти сталого розвитку квінтуються на формуванні та бізнес-аналітичній взаємодії інформації про суб'єкта господарювання та виконання Цілей сталого розвитку. Це допомагає в моніторингу бізнес-стратегії, тим самим допомагаючи з визначенням вимог та окресленням перспектив сталого розвитку в планетарному масштабуванні. Комунікація оптимізує процес розуміння виявлення позитивних тенденцій в соціальній відповідальності господарюючих суб'єктів за рахунок передачі інформації на всіх етапах прийняття рішень. Належний обмін важливою інформацією в рамках сталого розвитку дозволяє отримувати стратегічну інформацію для подальшого розвитку бізнес-одиниць. Наслідки дій у тій чи іншій сфері бізнесу стають зрозумілішими і прийнятнішими. Якщо менеджери будуть отримувати потрібну інформацію в не-

обхідні дати, вони зможуть приймати оптимальні рішення, які забезпечують сталу соціальну відповідальність у довготривалій перспективі [4].

Розробка і реалізація стратегії — це соціальна відповідальність бізнесу. Реалізація стратегії повинна обговорюватися на всіх рівнях менеджменту за участю всіх співробітників. Це дозволяє сфокусуватися на головній меті та ефективності розвитку. Релевантна інформація стає маркером як сталого розвитку, як фінансових, так і нефінансових показників, вирішуючи зовнішні та внутрішні виклики, акцентуючи увагу на екологічних та соціальних. Після отримання релевантної інформації, актуалізується можливість її використання для прогнозування та аналізу сталого розвитку господарюючого суб'єкта. Комунікація є важливою складовою системи менеджменту та дозволяє підприємствам досягати успіху в умовах сталого розвитку. Відкритість сталого розвитку для міждисциплінарної взаємодії у бізнесі пропонує потенціал для включення довілля до стратегічного екологічного обліку [1]. Таким чином, стратегічний сталий розвиток поєднує актуалізацію мінімізації шкідливих викидів задля збереження довілля як першочергової мети Цілей сталого розвитку та прагнення фокусуватися на прийнятті стратегічних рішень задля оптимізації потреб стратегічного менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковці Норріс та О'Дуайер приділили значну увагу дослідженню управлінсько-мотиваційних кроків менеджерів, які відповідали за «соціально-важливі рішення», пов'язані з системою внутрішнього аудіювання суб'єкта господарювання та описали важливість мотиваційних кроків, що значно оптимізують результативність управлінських рішень [4]. Для вирішення прогалин в управлінні було розроблено «оптимальну» мотиваційну систему, яка включала стратегію сталого розвитку та екологічного менеджменту [5]. Дослідники визначили оптимально-орієнтований розділ управління «аргумент сталого розвитку», який фіксує ефект соціальної відповідальності господарюючого суб'єкта. Такі дані мають бути залучені до мотиваційного стимулювання управлінських кадрів задля мінімізації втрат та впровадження стратегії соціальної відповідальності.

Методика дослідження. Проаналізовано вплив стандартів сталого розвитку на систему менеджменту корпорацій під час військових дій в Україні. Визначено основні принципи, що підлягають обов'язковому розкриттю у нефінансовій звітності корпорацій згідно з концептуальними основами впровадження стандартів сталого розвитку.

Для вирішення поставлених завдань було використано низку загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, таких як:

- узагальнення та порівняння — для визначення наукових підходів щодо мотивації впровадження стандартів сталого розвитку;
- аналіз — для виявлення проблем, які виникли під час воєнних дій.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Стандарти сталого розвитку підтримують три цілі впровадження:

- ✓ оптимізація соціальної відповідальності;
- ✓ оптимізація процесів прийняття ефективних рішень;
- ✓ стимулювання інновацій задля стратегічної стійкості сталого розвитку [2].

Метою статті є поглиблення теоретичних положень і аналіз впливу стандартів сталого розвитку на стратегію розвитку корпорацій під впливом чинника

війни задля формування ефективної системи менеджменту корпорацій в Україні у воєнний та післявоєнний періоди відбудови переможної держави.

Завданнями дослідження є:

- проаналізувати вплив стандартів сталого розвитку на стратегічні напрями менеджменту корпорацій;
- визначити вплив чинника війни на менеджмент корпорацій в аспектах складання звіту про сталий розвиток.

Виклад основного матеріалу. Стандарти сталого розвитку рекомендують розкривати завдання та проводити аналіз досягнутих результатів. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) зобов'язують корпорації фіксувати звітні показники за трирічний період. Дані сталого розвитку оптимізуються в довготривалій перспективі. Надання інформації за п'ятирічний період менш точно характеризує звіт, але надає важливу інформацію для стратегічного управління корпораціями.

Прогнозована інформація може бути проаналізована в кількох часових періодах:

- короткостроковому;
- середньостроковому;
- стратегічному.

Періодичні звіти про сталий розвиток гарантують, що стратегічні цілі залишаються на порядку денному. Бізнес-суб'єкти мають можливість константувати вплив поточного стану і Цілей сталого розвитку на здатність бути стратегічно-успішними.

Цілі сталого розвитку вимагають від корпорацій пояснення до інформації про діяльність господарюючого суб'єкту, опис фінансових та нефінансових результатів з точки зору ретроспективи, сьогодення та прогнозування. Такий аудит надає оптимальну інформацію для оцінювання сталії готовності бізнес-суб'єкта до досягнення Цілей сталого розвитку у поточному та майбутньому періодах. Невелика частка стандартів сталого розвитку просить уточнювати часові проміжки прийняття певних соціальних рішень задля аналізу ефективності їх прийняття. Галузь, в якій працює корпорація, впливає на визначення часового проміжку.

Звітування зі сталого розвитку включає інформацію на різних рівнях діяльності корпорації. Рівні звітності можуть включати:

- материнська компанія та її дочірні компанії;
- рівень країни;
- рівень регіону;
- рівень дочірньої компанії;
- рівень портфеля;
- рівень діяльності.

Рівень застосування звітності важливо впливає як на суттєвість, так і на отримання релевантних даних.

1. Визначені аспекти сталого розвитку констатують більшу суттєвість для корпораційних структур певних галузях. Визначена більшість виданих стандартів мають закріплення за відповідними секторами галузі і наголошують на обов'язковому констатуванні надання інформації, яка є співставною з інформацією інших бізнес-одиниць однієї галузі.

2. Деякі дані про сталий розвиток потребують деталізації задля їх аналізу на рівні корпоративної одиниці.

3. Інші інформація щодо сталого розвитку має бути зібрана та надана на деталізованому рівні задля консолідації на рівні визначеного сектору .

Більшість стандартів та основ вимагають надання звітності на рівні корпорації, при цьому під рівнем компанії розуміється вся група капіталу (материнська компанія). Деякі зі стандартів і основ прямо допускають детальнішу звітність.

1. GRI 102-8, GRI 102-8 вимагає розкриття інформації щодо загальної кількості працівників (трудових договорів) у деталізації за регіонами.

2. Застосовуючи Global Reporting Initiative (GRI) 401-1, Глобальна ініціатива зі звітності вимагається інформування щодо кількості нових співробітників та їх плинності в динаміці за віковими групами, галуззю та регіоном. Крім того, Глобальний стандарт публічної податкової звітності GRI 207-4 запроваджує публічну звітність за країнами щодо комерційної діяльності, доходів, прибутку та податків. Вимагається надання фінансової, економічної та податкової інформації щодо кожної юрисдикції, в якій працює корпорація.

2. Система звітування за Керівними принципами ООН, присвячена керівним принципам, закликає підзвітні компанії зосередитися на суттєвих питаннях прав людини задля актуалізації нефінансової звітності. Якщо у звітах з питань прав людини основна увага приділяється конкретним географічним регіонам, компанії потрібно внести пояснення щодо уточнення вибірковості.

Аналіз Системи звітування за Керівними принципами ООН показує, що необхідний чи рекомендований рівень застосування звітності різняться залежно від мети стандарту чи концепції, теорії змін, цільової аудиторії та рівня, у якому зазвичай виникають впливи чи ризики (як погляд зовні всередину, і погляд зсередини назовні). Стандарти нефінансової звітності передбачають звітність на рівні компанії або групи, але запитують більш детальну інформацію, якщо впливи або ризики значно різняться залежно від розташування, географічного положення, активів чи конкретних видів діяльності компанії.

Стандарти GRI передбачають безліч різних підходів щодо рівня їх застосування. Деякі стандарти включають лише загальні рекомендації, в той час як інші поєднують загальні та галузеві рекомендації. Іншими відмінними факторами є баланс між загальною та галузевою звітністю.

Більшість стандартів і концепцій містять рекомендації щодо суттєвих тем або показників, які мають бути розкриті в деяких секторах (Глобальна ініціатива зі звітності, Рада зі стандартів сталого бухгалтерського обліку, таксономія ЄС).

Чинні стандарти вимагають та рекомендують розкривати наступні галузеві показники та індикатори:

1. Сумісність інформації між компаніями одного сектора чи галузі.
2. Повідомлення про показники, які вважаються суттєвими для певних секторів чи галузей.

Компанії повинні розкривати «інформацію тією мірою, яка необхідна для аналізу розвитку підприємства, результатів його діяльності, географічного розташування щодо статті 19-а Директиви 2014/95/ЄС. У пункті 8 Директиви про нефінансову звітність актуалізовано вимогу щодо надання підприємствами важливої інформації та обов'язковості включення суттєвих описів та розкриття інформації на основі ключовими показниками ефективності (КПЕ).

У своїх рекомендаціях Директива про нефінансову звітність актуалізує моменти обов'язковості розкриття кількісної та якісної інформації:

- стаття 3.4 Керівних принципів розкриває цілі, контрольні показники та зобов'язання задля інформування інвесторів;

- крім того, у Керівних принципах звітності, пов'язаної з кліматом, міститься ряд кількісних показників, що рекомендуються.

Деякі структури не є деталізованими з точки зору конкретизації якісної інформації для розкриття (Міжнародна рада з інтегрованої звітності, Керівні принципи ООН). Доцільним є включення кількісних показників до інтегрованого звіту у випадку.

- розкриття інформації про здатність організації створення цінності;
- у випадку, якщо метою інтегрованого звіту не є кількісна чи монетарна оцінка.

Облікові показники сталого розвитку мають бути супроводжені нарративним описом будь-яких істотних факторів, які впливають на забезпечення повноти, точності та сумісності даних.

Система звітування за Керівними принципами ООН, як і основа Міжнародна рада з інтегрованої звітності, не є деталізованою з точки зору конкретної кількісної та якісної інформації, що підлягає розкриттю. Відповідна інформація для розкриття інформації компанією може включати процеси, ключові показники ефективності та/або критерії/показники, які компанія може використовувати для досконалого розуміння власного впливу на права людини.

Таксономія Європейського Союзу вимагає, щоб нефінансові корпорації надавали конкретні грошові показники ефективності при розкритті їх відповідності з Таксономією, що також ґрунтується на великих технічних умовах для оцінки відповідності таксономії (статті 10–15).

Глобальна ініціатива зі звітності вимагає наступної інформації для визначення якості задля:

- 1) точність: оцінки ефективності функціонування організації, що звітує;
- 2) збалансованість: для забезпечення можливості обґрунтованої оцінки загальної ефективності;
- 3) зрозумілість: для забезпечення зрозумілою та доступною інформацією зацікавлених осіб;
- 4) порівнянність: для забезпечення зацікавлених сторін інформацією задля аналізу діяльності організації з часом та іншими організаціями;
- 5) надійність: організація, що звітує, повинна збирати, реєструвати, компілювати, аналізувати та повідомляти інформацію та процеси, використані при підготовці звіту, таким чином, який може бути підданий перевірці, і який встановлює якість та суттєвість інформації;
- 6) своєчасність: для забезпечення прийняття зацікавленими сторонами обґрунтованих та ефективних рішень.

На рівні показників бухгалтерського обліку Рада зі стандартів сталого бухгалтерського обліку розглядає такий набір критеріїв щодо оцінки потенційних показників для вимірювання ефективності за аспектами кожної теми сталого розвитку:

- 1) правдивість наданої інформації;
- 2) корисність та аналіз використаної інформації;
- 3) зіставність інформації;
- 4) інформативність даних;

- 5) повнота наведеної інформації;
- 6) контроль достовірності даних;
- 7) узгодженість концепцій;
- 8) нейтральність оціночних суджень;
- 9) диференційованість діапазону даних для компаній у галузі або між галузями.

Кожен описовий і кількісний елемент розкриття повинен підлягати оцінці за ключовими критеріями.

Вкрай важливою є якісна інформація щодо розумної інтерпретації людського досвіду. На формування цієї інформації ключовий вплив здійснюють:

- 1) мінімізація негативних наслідків та збільшення позитивного впливу для людей і планети;
- 2) розумний підхід до визначення даних;
- 3) індекатерна контекстуалізація.

Обрані показники мають бути значущими для різних зацікавлених сторін, і в кінцевому підсумку вони повинні бути зрозумілими та здатними повідомляти про значний прогрес у напрямку сталого розвитку. Запропоновані індикатори повинні бути науково обґрунтованими, доречними, правдивими, зіставними. Вони повинні бути здатні вказувати на прогрес із плином часу і, отже, повинні мати динамічну якість і бути здатними констатувати як позитивні, так і негативні якості.

Глобальна ініціатива зі звітності вважає свої Принципи звітності основними для досягнення високої якості звітності у сфері сталого розвитку. Сформульовані Принципи звітності розумно поділені на дві групи: Принципи визначення змісту звіту та Принципи визначення якості звіту.

До *Принципів визначення змісту звітності* належать:

- 1) залучення зацікавлених сторін;
- 2) широкий контекст діяльності корпорації в контексті сталого розвитку;
- 3) еیدображення значного економічного, екологічного та соціального впливу корпорації;
- 4) повнота та охопленість істотних аспектів.

До *Принципів визначення якості звітності* відносять:

- 1) правдивість наведеної інформації;
- 2) збалансованість як забезпечення можливості обґрунтованої оцінки загальної ефективності;
- 3) зрозумілість та доступність наведеної інформації;
- 4) зіставність відображеної інформації;
- 5) иожливість компіювання та аналізу інформації, що суттєво впливає на якість та суттєвість інформації;
- 6) періодичність звітування задля прийняття релевантних рішень.

Рада зі стандартів сталого бухгалтерського обліку застосовує систематичний підхід до своєї діяльності щодо встановлення стандартів, щоб гарантувати суттєвість використання принципів для кожної галузі, ефективність для емітентів та корисність для інвесторів.

Для досягнення цих цілей стандарти Ради зі стандартів сталого бухгалтерського обліку квінтесує принципи:

- 1) засновані на оцінці фактичних даних з достатньою ймовірністю впливу на фінансовий стан або EBITDA корпорації;

2) інформативність задля надання користувачам та постачальникам фінансового капіталу суттєвої, корисної для прийняття рішень та економічно ефективного розкриття інформації;

3) концентрація на галузевих особливостях.

Рада зі стандартів сталого бухгалтерського обліку враховує наступний набір принципів щодо тем стійкого розвитку, які мають бути розкриті корпораціями:

1) значна впливовість на корпоративну вартість;

2) потенційна значущість п'яти факторів:

- прямі фінансові наслідки та ризик;
- правові, нормативні та політичні фактори;
- галузеві норми, передовий досвід та фактори конкуренції;
- лобювання інтересів зацікавлених сторін;
- можливості інноваційного розвитку;

3) врахування галузевих особливостей;

4) врахування контролю та впливу окремих корпорацій;

5) розкриття суттєвої інформації для більшості компаній галузі.

Основа звітності ООН за керівними принципами визначають основні наскрізні принципи, якими слід керуватися при складанні звітності відповідно до Основи. Вони є такими:

1. Розкриття бізнес-моделі компанії, організаційної структури та стратегії.

2. Дотримання мінімального порога інформативності.

3. Вдосконалення інформації задля реалізації Керівних принципів.

4. Концентрація уваги на дотриманні прав людини.

5. Зосередження розкриття інформації про права людини.

6. Розв'язання значущих проблем щодо прав людини.

7. Опис важливих факторів щодо причин відсутності необхідної інформації.

Таксономія ЄС вимагає, поширення потреб в розкритті нефінансової інформації відповідно до Директиви про нефінансову звітність, включення до (консолідованого) нефінансового звіту, інформації про екологічно сталу діяльність.

Різні ініціативи часто вимагають розкриття інформації з різною спрямованістю.

1. Передбачуваною аудиторією Глобальної ініціативи зі звітності є зацікавлені сторони в отриманні інформації про вплив на економіку, довкілля та/або суспільство.

2. Міжнародна рада з інтегрованої звітності ґрунтується на принципах, задля задоволення інтересів інвесторів.

3. Стандарти Ради зі стандартів сталого бухгалтерського обліку зосереджені на суттєвих факторах, які можуть вплинути на здатність корпорації створювати довгострокову цінність. Це дозволяє компаніям по всьому світу виявляти, керувати та передавати своїм інвесторам фінансово-суттєву інформацію про сталий розвиток.

4. Принципи звітності цільової групи з питань розкриття кліматичної фінансової інформації, де цільовою аудиторією є інвестори, практично ідентичні принципам Глобальної ініціативи зі звітності.

5. Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку прагне надавати високоякісну, прозору та порівняльну інформацію для інвесторів, забезпечує світові ринки капіталу спільною мовою для аналізу фінансової звітності, що сприяє стабільності ринку капіталу та послідовному застосуванню стандартів.

Пріоритети глобальної політики, включаючи Паризьку угоду, пріоритети політики ЄС, такі як Керівні принципи ООН у сфері бізнесу та прав людини та Керівні принципи ОЕСР для багатонаціональних підприємств, відображають загальноприйняті цілі, спрямовані на просування сталого розвитку. ЄС.

Дискусія. Багато існуючих стандартів і основ посилаються на один або кілька пріоритетів глобальної політики. Корпорації відіграють ключову роль у досягненні цілей, включених до цих пріоритетів, і часто повідомляють про деякі з них, застосовуючи існуючі стандарти та основи. З огляду на зобов'язання ЄС та важливість ролі бізнесу у досягненні цілей, включених до пріоритетів політики, дуже важливо надати бізнесу достатні рекомендації та інструменти. З розглянутих основ та стандартів кілька ініціатив включають конкретне посилання на Цілі у сфері сталого розвитку, стандарти чи інші основні документи. Однак є лише обмежена кількість ініціатив, які явно намагалися інтегрувати Цілі у сфері сталого розвитку у свою основну структуру чи стандарт. У кращому разі ініціативи відображають зв'язки між їхніми ініціативами та ключовими концепціями, цілями та показниками. Винятками з відсутності інтеграції між системами та Цілями у сфері сталого розвитку є Міжнародна рада з інтегрованої звітності, Глобальна ініціатива зі звітності та Система звітування за Керівними принципами ООН, для яких доступні рекомендації щодо узгодження між їхніми стандартами та Цілями у сфері сталого розвитку.

Висновки. Таким чином, оскільки сталий облік вимагає докладного розуміння бізнес-моделі, ринку та макроекономічного середовища, він зумовлює стійкість успіху розвитку підприємства у воєнний час. Стандарти сталого розвитку в поєднанні з екологічними аспектами допомагають корпораціям приймати вдалі рішення, виокремлюючи з інформації її інвестиційну цінність. Рішення, що ґрунтуються на об'єктивних даних чи виважених судженнях, а не припущеннях, роблять стратегічний успіх більш досяжним. Усі глобальні принципи сталого розвитку є похідними від цього прагнення. Використання стандартів сталого розвитку може сприяти перспективному погляду на екологічні проблеми, що відповідає загальним стратегічним цілям воюючої країни. Стратегічний екологічний управлінський облік може вийти за організаційні рамки, взаємодіючи з конкурентами та залучаючи споживачів. У воєнний час та з розвитком концепції сталості значущість стандартів сталого розвитку зростає. Тісніше інтегруючи принципи планетарних кордонів і справедливості між поколіннями, стандарти сталого розвитку можуть ще більше просуватися до мети збереження довкілля та уникнення глобального потепління. Гнучкість прийнятих стандартів сталого розвитку дозволяє досліджувати взаємозв'язок між стратегією екологічного/сталого розвитку та механізмами аудиту, а також дозволяє інтегрувати фінансові та нефінансові механізми аудиту у загальну організаційну стратегію корпорації з урахуванням чинника війни.

Література

1. Global Reporting Initiative (GRI) URL: <https://www.globalreporting.org/standards/>
2. International Accounting Standards Board (IASB) URL: <https://www.ifrs.org/groups/international-accounting-standards-board/>
3. International Integrated Reporting Council (IIRC) URL: <https://www.integratedreporting.org/>

4. Non-Financial Reporting Directive [https URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX %3A32014L0095](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095)
5. Riccaboni A., Luisa Leone E. Implementing strategies through management control systems: the case of sustainability. *International Journal of Productivity and Performance Management*. 2010. T. 59, № 2. C. 130–144. URL: <https://doi.org/10.1108/17410401011014221>.
6. Solovida G. T., Latan H. Linking environmental strategy to environmental performance. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*. 2017. T. 8, № 5. C. 595–619. URL: <https://doi.org/10.1108/sampj-08-2016-0046>.
7. Wijethilake C. Proactive sustainability strategy and corporate sustainability performance: The mediating effect of sustainability control systems. *Journal of Environmental Management*. 2017. T. 196. C. 569–582. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2017.03.057>.
8. Norris G., O'Dwyer B. Motivating socially responsive decision making: the operation of management controls in a socially responsive organisation. *The British Accounting Review*. 2004. T. 36, № 2. C. 173–196. URL: <https://doi.org/10.1016/j.bar.2003.11.004>.
9. Dutta S. K., Lawson R. A., Marcinko D. J. Alignment of performance measurement to sustainability objectives: A variance-based framework. *Journal of Accounting and Public Policy*. 2013. T. 32, № 6. C. 456–474. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jaccpubpol.2013.08.008>.
10. Renaud A. Les configurations de contrôle interactif dans le domaine environnemental. *Comptabilité — Contrôle — Audit*. 2013. T. 19, № 2. C. 101. URL: <https://doi.org/10.3917/cca.192.0101>.
11. Configuring management control systems: Theorizing the integration of strategy and sustainability / J.-P. Gond та ін. *Management Accounting Research*. 2012. T. 23, № 3. C. 205–223. URL: <https://doi.org/10.1016/j.mar.2012.06.003>.
12. Caputo F., Veltri S., Venturelli A. Sustainability Strategy and Management Control Systems in Family Firms. Evidence from a Case Study. *Sustainability*. 2017. T. 9, № 6. C. 977. URL: <https://doi.org/10.3390/su9060977>.
13. Gibassier D., Alcouffe S. Environmental Management Accounting: The Missing Link to Sustainability? *Social and Environmental Accountability Journal*. 2018. T. 38, № 1. C. 1–18. URL: <https://doi.org/10.1080/0969160x.2018.1437057>.
14. Johnstone L. Theorising and conceptualising the sustainability control system for effective sustainability management. *Journal of Management Control*. 2019. URL: <https://doi.org/10.1007/s00187-019-00277-w>.
15. Johnstone L. Theorising and Modelling Social Control in Environmental Management Accounting Research. *Social and Environmental Accountability Journal*. 2018. T. 38, № 1. C. 30–48. URL: <https://doi.org/10.1080/0969160x.2017.1422778>.

References

1. Global Reporting Initiative (GRI) URL: <https://www.globalreporting.org/standards/>
2. International Accounting Standards Board (IASB) URL: <https://www.ifrs.org/groups/international-accounting-standards-board/>
3. International Integrated Reporting Council (IIRC) URL: <https://www.integratedreporting.org/>
4. Non-Financial Reporting Directive [https URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX %3A32014L0095](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095)
5. Riccaboni A., Luisa Leone E. Implementing strategies through management control systems: the case of sustainability. *International Journal of Productivity and Performance Management*. 2010. T. 59, № 2. C. 130–144. URL: <https://doi.org/10.1108/17410401011014221>.
6. Solovida G. T., Latan H. Linking environmental strategy to environmental performance. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*. 2017. T. 8, № 5. C. 595–619. URL: <https://doi.org/10.1108/sampj-08-2016-0046>.

7. Wijethilake C. Proactive sustainability strategy and corporate sustainability performance: The mediating effect of sustainability control systems. *Journal of Environmental Management*. 2017. T. 196. C. 569–582. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2017.03.057>.
8. Norris G., O'Dwyer B. Motivating socially responsive decision making: the operation of management controls in a socially responsive organisation. *The British Accounting Review*. 2004. T. 36, № 2. C. 173–196. URL: <https://doi.org/10.1016/j.bar.2003.11.004>.
9. Dutta S. K., Lawson R. A., Marcinko D. J. Alignment of performance measurement to sustainability objectives: A variance-based framework. *Journal of Accounting and Public Policy*. 2013. T. 32, № 6. C. 456–474. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jaccpubpol.2013.08.008>.
10. Renaud A. Les configurations de contrôle interactif dans le domaine environnemental. *Comptabilité — Contrôle — Audit*. 2013. T. 19, № 2. C. 101. URL: <https://doi.org/10.3917/cca.192.0101>.
11. Configuring management control systems: Theorizing the integration of strategy and sustainability / J.-P. Gond та ін. *Management Accounting Research*. 2012. T. 23, № 3. C. 205–223. URL: <https://doi.org/10.1016/j.mar.2012.06.003>.
12. Caputo F., Veltri S., Venturelli A. Sustainability Strategy and Management Control Systems in Family Firms. Evidence from a Case Study. *Sustainability*. 2017. T. 9, № 6. C. 977. URL: <https://doi.org/10.3390/su9060977>.
13. Gibassier D., Alcouffe S. Environmental Management Accounting: The Missing Link to Sustainability? *Social and Environmental Accountability Journal*. 2018. T. 38, № 1. C. 1–18. URL: <https://doi.org/10.1080/0969160x.2018.1437057>.
14. Johnstone L. Theorising and conceptualising the sustainability control system for effective sustainability management. *Journal of Management Control*. 2019. URL: <https://doi.org/10.1007/s00187-019-00277-w>.
15. Johnstone L. Theorising and Modelling Social Control in Environmental Management Accounting Research. *Social and Environmental Accountability Journal*. 2018. T. 38, № 1. C. 30–48. URL: <https://doi.org/10.1080/0969160x.2017.1422778>.